

N:o 208.

Af herrar **Igel** och **Byström**, i anledning af *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om reglering af prästerskapets aflöning m. m.*

Föreskriften i § 9 af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om reglering af prästerskapets aflöning m. m. anse vi böra erhålla annan lydelse än den har i det kungl. förslaget. Paragrafen har nu följande affattning:

»Särskild förmån, som blifvit genom donation af enskild tillförsäkrad innehafvare af viss prästerlig tjänst i syfte att bereda denne ökad inkomst, skall oafkortad komma samme tjänsteinnehafvare till godo.»

Donation, som i detta fall omförmäles, har naturligtvis tillkommit dels för att förbättra den prästerlige tjänsteinnehafvarens lönevillkor och dels för att med prästsysslan i vederbörande socken förena sådana ekonomiska fördelar att man vid val af präst må kunna såvidt det beror på lönefrågan hafva tillfälle att välja bland de bäste.

Ojämnheterna i prästlönerna hafva ock varit så stora, att man lätteligen kan förstå, att bättre ekonomiskt lottad och för kyrkan intresserad person kan hafva velat tilldela en svagt aflönad präst en välbehöflig ökning i hans inkomst. Flera af de donationer, som sålunda gifvits, äro till sitt belopp fixerade. Andra åter bestå af fastigheter, hvars afkastning för framtiden är mera oberäknelig. Ett doneradt hemman kan genom att t. ex. en järnväg drages öfver ägora, en station bygges och ett nytt lifligt samhälle uppstår få ett så förökadt värde, att inkomsten däraf går till ansenligt stora belopp.»

Exempel på huru en prästs inkomster enligt nu gällande lönekonventioner ökats högst betydligt genom att en järnväg dragits fram i närheten af pastorsbostället skulle kunna anföras. På ett ställe i Söderman-

land lades en järnväg så, att den gick öfver prästgårdens ägor, och det bidrog till att öka vederbörande prästs lön till 18,000 kronor.

Någonting liknande skulle ju kunna hända med ifrågavarande »särskild förmån». Huruvida en sådan större inkomst skall utan vidare tilldelas tjänsteinnehafvaren, utöfver den lön han åtnjuter, kan väl sättas i fråga, sedan staten och kommunen gifvit honom en inkomst, som anses fylla krafvet på anständig bärgning och hvarigenom väl åtminstone delvis de motiv, som kunna antagas hafva dikterat donationen, förfallit. Skulle man icke under sådana förhållanden kunna anse sig vederbörligen respektera donators vilja äfven om någon del af en sådan större inkomst finge gå till annat kyrkligt ändamål. Prästlöneregleringskommittén har ock ansett, att här åsyftad särskild förmån skulle under vissa förutsättningar kunna vid prästlöneregleringen användas annorledes än som Kungl. Maj:t föreslagit.

Man kan ej heller säga, att det i lagförslaget råder full konsekvens mellan föreskrifterna i § 6 och föreskrifterna i § 9 angående donerade medel.

Vid vissa läroverk finnas donationer liknande de ifrågavarande, och de böra tagas med i beräkning, då lön regleras för den lärare, som kan beröras af donationen.

På grund af hvad vi nu anfört få vi vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition, n:o 39, i fråga om förslag till lag om reglering af prästerskapets aflöning, § 9, att den må få följande lydelse:

Särskild förmån, som blifvit genom donation af enskild tillförsäkrad innehafvare af viss prästerlig tjänst i syfte att bereda denne ökad inkomst, skall komma samme tjänsteinnehafvare till godo. Skulle emellertid afkastningen af här åsyftad donation belöpa sig till högre belopp än som motsvaras af hälften af den på grund af löneregleringen fastställda lönen, meddelar Kungl. Maj:t föreskrifter angående användande af återstoden af denna afkastning.

Stockholm den 13 mars 1909.

J. P. Igel.

J. Byström.